Šrimad Bhagavatam 10.87.14:

śrī-śrutaya ūcuḥ
jaya jaya jahy ajām ajita doṣa-gṛbhīta-guṇāṁ
tvam asi yad ātmanā samavaruddha-samasta-bhagaḥ
aga-jagad-okasām akhila-śakty-avabodhaka te
kvacid ajayātmanā ca carato'nucaren nigamaḥ ||1||

Šruti pasakė: Pergalė, pergalė Tau, o Nenugalimasis! Savo prigimtimi Tu esi visiškai pilnas visų vertenybių; todėl prašome nugalėti amžiną iliuzijos galią, kuri imasi kontroliuoti gamtos guṇas, sukurdama sunkumus sąlygotoms sieloms. O Tu, kuris pažadini visas judančių ir nejudančių įkūnytų būtybių energijas, Vedos kartais gali atpažinti Tave, kai Tu žaidi su Savo materialia ir dvasine energijomis.

PAAIŠKINIMAS

Pagal Šrīla Jīvą Gosvamį, dvidešimt aštuoni įkūnytųjų Vedų posmai (tekstai 14-41) atstovauja kiekvienos 28 pagrindinių šruti nuomonę. Šios pagrindinės Upaniṣados ir kitos šruti kalba apie įvairius požiūrius į Absoliučią Tiesą, o tarp šių šruti aukščiausios yra tos, kuriose pabrėžiama tyra ir nepriekaištinga pasiaukojimo tarnystė Aukščiausiam Dievo Asmeniui. Upaniṣados kreipia mūsų dėmesį į Dievo Asmenį pirmiau atmesdamos tai, kas skiriasi nuo Jo, o tada apibrėždamos kai kurias Jo svarbias ypatybes.

Šrīla Viśvanātha Cakravartī interpretuoja pirmuosius šios maldos žodžius taip: Jaya Jaya reiškia "prašom atskleisti Savo aukščiausią tobulumą". Žodis „jaya“ kartojamas iš pagarbos arba džiaugsmo.

"Kaip turėčiau atskleisti Savo išskirtinumą?" gali paklausti Viešpats.

Śruti atsako, prašydamos Jo maloningai sunaikinti visų gyvų būtybių neišmanymą ir pritraukti jas prie Jo lotosinių pėdų.

Viešpats sako: "Bet Māyā, kuris primeta neišmanymą jīvai yra pilna gerų savybių gū bhīta-guū ām. Kodėl turėčiau veikti prieš ją? "

"Taip," atsako Vedos, "tačiau ji ėmėsi trijų gamtos guū ų, kad suglumintų sąlygotas sielas ir priverstų jas klaidingai susitapatinti su jų materialiais kūnais. Jos dorybės, aistros ir neišmanymo būviai yra suteršti, doū a-gū bhīta, nes Tu nepasireiški jų akivaizdoje."

Śruti toliau kreipiasi į Viešpatį kaip į ajita, o tai reiškia, kad "tik Tavęs Māyā negali nugalėti, visus kitus, tokius kaip Brahmā, nugalėjo jų pačių trūkumai."

Viešpats atsako: "Bet kokius įrodymus turite, kad ji negali nugalėti Manęs?"

"Įrodymas yra tai, kad Savo pradinėje padėtyje Tu jau esi pasiekęs visų vertenybių tobulumą."

Šiuo metu Viešpats gali paprieštarauti, kad vien tik sunaikinti jīvų neišmanymą nepakanka, norint atvesti jas prie Jo lotosinių pėdų, nes jīva siela, net ir išsklaidžius jos neišmanymą, negali pasiekti Viešpaties, neužsiimdama pasiaukojimo tarnyste. Kaip Viešpats teigia, Savo paties žodžiais: bhaktyāham ekayā grāhyaū : "Mane pasiekti galima tik per pasiaukojimo tarnystę." (SB 11.14.21)

Į šį prieštaravimą śruti atsako: "Mano Viešpatie, O Tu, kuris pažadini visas energijas; sukūręs gyvųjų esybių intelektą ir jusles, Tu jas įkvėpi sunkiai dirbti ir mėgautis savo darbo vaisiais. Be to, Savo malone Tu pažadini jų gebėjimą eiti progresyviu pažinimo, mistinės jogos ir pasiaukojimo tarnystės keliu, leisdamas joms artėti prie Tavo Brahmano, Paramātmos ir Bhagavāno aspektų atitinkamai. O kai jñāna, joga ir bhakti subrendo, Tu leidi gyvoms būtybėms tiesiogiai pažinti Tave kiekvienu iš Tavo trijų aspektų."

Jei Viešpats paprašytų autoritetingų įrodymų, paremti šį įkūnytų Vedų teiginį, jos nuolankiai atsakytų: "Mes pačios esame įrodymas. Kai kuriais atvejais, kaip pvz. dabar, kūrimo metu — Tu suartėji su Savo išorine, Māyos galia, nors Tu visada esi kartu su Savo vidine energija. Būtent tokiais momentais kaip šis, Tavo veikla tampa apreikšta išoriškai, ir tada mes, Vedos, galime Tave atpažinti Tavo žaidime."

Taip asmeniškai bendraudamos su Aukščiausiu Viešpačiu, šruti įgijo autoritetą ir propaguoja karmos, jñānos, jogos ir bhakti kelius kaip įvairias priemones sąlygotoms sieloms panaudoti savo intelektą, jausmus, protą ir gyvybingumą ieškant Absoliučios Tiesos.

Daugelyje vietų Vedos šlovina transcendentines, asmenines Aukščiausiojo savybes. Štai posmas iš Śvetāśvatara Upaniṣ ados (6.11), Gopāla-tāpani Upaniṣ ados (Uttara 97), ir Brahma Upaniṣ ados (4.1):

eko devaḥ sarva-bhūteṣ u gūḍ haḥ
sarva-vyāpī sarva-bhūtāntarātmā
karmādhyakṣ aḥ sarva-bhūtādhivāsaḥ
sāk ī cetāḥ kevalo nirguṇ aś ca

"Vienas Aukščiausiasis Viešpats gyvena pasislėpęs visų sukurtų dalykų viduje. Jis persmelkia visą materiją ir gyvena visų gyvų būtybių širdyse. Kaip viduje esanti Supersiela, Jis prižiūri jų materialią veiklą. Tad, neturėdamas materialių savybių Pats, Jis yra išskirtinis liudininkas ir sąmonės davėjas.

Aukščiausiojo asmeniškos savybės yra išsamiau aprašytos šiose citatose iš Upaniṣ adų: Yaḥ sarva-jñaḥ sa sarva-vid yasya jñāna-mayaḥ tapaḥ. "Tas, kuris yra visa-žinantis, iš kurio kyla viso žinojimo galia - Jis yra visų išmintingiausias" (Muṇ aka Upaniṣ ad 1.1.9); sarvasya vaśī sarvasyeśānaḥ: "Jis yra visų Viešpats, ir valdovas" (Bṛ had-āraṇ yaka Upaniṣ ad 4.4.22); ir yaḥ pṛ thivyāḥ tiṣ ṭhan pṛ thivyā āntaro yaḥ pṛ thivī na veda: "Tas, kuris gyvena žemės viduje ir persmelkia ją, kurio žemė nežino." (Bṛ had-āraṇ yaka Upaniṣ ad 3.7.3)

Viešpaties vaidmuo kuriant minimas daugelyje šruti teiginių. Bṛ had-āraṇ yaka Upaniṣ ad (1.2.4)

teigia: so 'kāmayata bahu syām: "Jis užsinorėjo: "Aš tapsiu daugeliu." Frazė, so ‘kāmayata ("Jis užsinorėjo") čia reiškia, kad Viešpaties asmenybė yra amžina, nes net prieš kūrimą Absoliuti Tiesa turėjo norus, o troškimas yra atributas būdingas tik asmenims. Aitareya Upani□ad (3.11) panašiai teigia: sa aik□ata tat-tejo 's□jata: "Jis pamatė, ir Jo galia pradėjo kūrimą." Čia žodis tat-teja□ nurodo į Viešpaties dalinę ekspansiją Mahā-Vi□□u, kuris nužvelgia Māyą ir taip apreiškia materialią kūriniją. Arba tat-teja□ gali reikšti Viešpaties beasmenišką Brahmano ypatybę, Jo visa persmelkiančios amžinos Būties galią. Kaip aprašyta „Śrī Brahma-sa□hitoje“ (5,40):

yasya prabhā prabhavato jagad-a□□a-ko□i-
ko□i□v aśe□a-vasudhādi-vibhūti-bhinnam
tad brahma ni□kalam anantam aśe□a-bhūta□
govindam ādi-puru□a□ tam aha□ bhajāmi

"Aš garbinu Govindą, pirmapradį Viešpatį, kuriam pavaldi didžiulė galia. Žėrintis Jo transcendentinio pavidalo spindėjimas yra beasmenis Brahmanas, kuris yra absoliutus, išbaigtas ir neribotas, ir kuris daugybėje milijonų visatų apreiškia nesuskaičiuojamų planetų įvairovę, su jų skirtingais turtais".

Apibendrindamas šį posmą, Śrīla Śrīdhara Svamis meldžiasi:

jaya jayājita jahy aga-ja□ gamā-
v□ tim ajām upanīta-m□□ā-gu□ām
na hi bhavantam□te prabhavanty amī
nigama-gīta-gu□ār□ avatā tava

"Šlovė, visa šlovė Tau, o Nenugalimasis! Prašau nugalėk Savo amžinos Māyos įtaką, kuri padengia visas judančias ir nejudančias būtybes ir kuri valdo iliuzijos gu□as. Be Tavo įtakos, visos šios Vedų mantros būtų bejėgės apdainuoti Tave, transcendentinių savybių vandenyną."